

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 145/15
Luxemburg den 16 december 2015

Dom i mål T-521/14
Sverige mot kommissionen

Kommissionen har åsidosatt unionsrätten genom att inte anta akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier för att fastställa hormonstörande egenskaper

Biocidprodukter är nödvändiga för att bekämpa både organismer som är skadliga för människors eller djurs hälsa och organismer som orsakar skada på naturmaterial eller tillverkade material. Biocidprodukters inneboende egenskaper och deras användningsmönster kan emellertid medföra risker för människor, djur och miljö.

För att förbättra den fria rörligheten för biocidprodukter inom unionen och för att samtidigt säkerställa en hög skyddsnivå för både människors och djurs hälsa och för miljön antog unionslagstiftaren förordning nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter.¹

I denna förordning anges de verksamma ämnen som i princip inte får godkännas. Bland dessa ämnen återfinns till exempel de verksamma ämnen som, på grundval av kriterier som ska fastställas, anses ha hormonstörande egenskaper som kan ha skadliga effekter på människor eller som har fastställts ha sådana egenskaper.

Enligt förordningen skulle kommissionen senast den 13 december 2013 anta delegerade akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier för att fastställa hormonstörande egenskaper.

Sverige har genom ansökan som inkom till Europeiska unionens tribunal den 4 juli 2014 väckt passivitetstalan i syfte att få det fastställt att kommissionen har brutit mot förordningen genom att underlåta att anta de akter som föreskrivs i förordningen. Syftet med en passivitetstalan, som föreskrivs i artikel 265 FEUF, är att få det fastslaget av unionsdomstolen att en institution rättsstridigt har underlåtit att vidta åtgärder. Mål om passivitetstalan är relativt ovanliga.

I sin i dag meddelade dom konstaterar tribunalen först att det av förordningen tydligt framgår att det förelåg **en klar, precis och ovillkorlig skyldighet för kommissionen att anta delegerade akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier för att fastställa hormonstörande egenskaper, och att detta skulle ske senast den 13 december 2013**. Kommissionen har emellertid inte antagit några sådana akter. Eftersom förordningens lydelse är helt klar och inte ger upphov till någon tvetydighet, finns det ingen anledning att tolka skyldigheten mot bakgrund av dess sammanhang eller ändamål.

Tribunalen anför därtill att lagstiftaren, efter det att förordningen antogs, inte genom någon bindande författningstext har ändrat eller upphävt slutdatumet för antagande av de delegerade akterna. Kommissionen har inte heller föreslagit för lagstiftaren att denna ska ändra förordningen för att senarelägga detta datum.

Tribunalen anger vidare att kommissionen inte med framgång kan stödja sig på det faktum att de vetenskapliga kriterier som den hade föreslagit bemöttes med kritik, under sommaren 2013, enligt

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, s. 1).

vilken kritik dessa kriterier var ovetenskapliga, och att genomförandet av kriterierna skulle ha en inverkan på den inre marknaden. Förekomsten av denna kritik påverkar inte det faktum att det förelåg en skyldighet för kommissionen att senast den 13 december 2013 vidta åtgärder genom att anta de delegerade akter som avses i förordningen.

Förordningen ger uttryck för den av lagstiftaren önskade balansen mellan förbättringen av den inre marknads funktion genom harmonisering av reglerna för tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, å ena sidan, och säkerställandet av en hög skyddsnivå både för människors och djurs hälsa och för miljön, å andra sidan. Kommissionen får inte ifrågasätta denna balans vid genomförandet av de befogenheter som delegerats till den av lagstiftaren. Det förhållandet att förordningen även syftar till att förbättra den inre marknads funktion kan, under dessa omständigheter, inte i något fall i sig påverka den klara, precisa och ovillkorliga skyldighet som förelåg för kommissionen att anta delegerade akter eller tillåta kommissionen att undandra sig denna skyldighet.

Vad beträffar kommissionens påstående att det var nödvändigt att göra en konsekvensanalys för att utvärdera konsekvenserna av olika tänkbara alternativ, konstaterar tribunalen att det inte finns någon bestämmelse i förordningen som kräver en sådan konsekvensanalys. Även om det antogs att kommissionen var skyldig göra en sådan konsekvensanalys, skulle den, i avsaknad av bestämmelser med en sådan innebörd, ändå inte befrias från skyldigheten att iakttäta det datum som fastställts för att anta de delegerade akterna.

Tribunalen drar följaktligen slutsatsen att **kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt förordning nr 528/2012 genom att inte anta delegerade akter för att närmare ange vetenskapliga kriterier för att fastställa hormonstörande egenskaper.**

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader från delgivningen. Överklagandet ska vara begränsat till rättsfrågor.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) offentliggörs på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Bilder från avkunnandet av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106